

Inddraget underbeholdt for offentlige Politisager bestemte Afdelinger be- efter Lovkastet til tre — fire Kriminellamre henlagte Sager, som omhandles i Forordningen af 11de April 1840 § 83 og Forordningen af 28de Februar 1845 § 17. Det andet Resultat, som jeg vil frembrage, er det, der nu ligger for med Hensyn til Lovkastets § 17. Den bestemmer, at naar Dommeren finder naevnligt Tilfælde af første Gang begaaet ringe Forseelse, at de oplyste Omstaendigheder afgive tilstrækkelig Grund til ikke at gaae videre end til en Advarsel, skal han være beføjet til paa denne Maade at afgjøre Sagen. Dette medførte (altsaa efter Regjeringens Udcast) at der i de mindre Sager, der efter dette Skulde behandles som offentlige Politisager, tilstodes Dommeren denne Bemyndigelse, men efter de Afstemninger, der have fundet Sted i det høie Thing, skiltes Sagen sig nu anderledes, thi ind under denne Paragraf gaaes nu alle de Tyverisager etc., der omhandles i § 83 af Forordningen af 11de April 1840 og § 17 af Forordningen af 28de Februar 1845. (Efter Befor Tiden gjældende Regler er Justitsministeren kun bemyndiget til at frafalde Diktale i Sager, hvor der er Tale om et Barm under 15 Aar, men derimod ikke, hvor der er andre Tilfælde for Tyveri eller Sligt bliver Spørgsmaal derom; thi der skal Sagen forelægges Hs. Majestæt til egen allehøieste Resoluition i Geheime Statsraadet. Saaledes som imidlertid § 17 nu er affattet, overdrages til den enkelte Dommer den Myndighed til at udvæle en Maadesak, som efter de gjældende Regler alene udværes af Hs. Majestæt i det Geheime Statsraad.

**Ordføreren:** Maa jeg bede om Ordet.

**Formanden:** Jeg skal give den ærede Ordfører Ordet; men jeg maa dog anbefale om, at man ikke kommer ind paa en Forhandling, der nærmest er paa sin Plads, naar Sagen foreligger i sin Heelhed.

**Ordføreren:** Ja, saa skal jeg i Diktallet indskrænke mig til at udtale min Betænkelse over, at den høitæredes Justitsminister ikke har fundet tilstrækkelig Anledning til at

udtale sig om det stillede Endringsforslag. Det forekommer mig nemlig, at der dog deri er alt Fald ligesom ligger et Barm mod en af de uheldige Bestemmelser, som Ministeren meente, at Thinget forrige Gang skulde have voteret med Hensyn til § 1, nemlig Optagelsen af Tyveri- Bedrageri og Hæleriager. Mine øvrige Bemærkninger skal jeg opsætte til Sagen i sin Heelhed foreligger til Forhandling.

Da Ingen yderligere ønskede at høre sig, gik man til Afstemning, hvorved:

**Forslag af Udvalget til § 14.**

Første Stykke. 3 Ste. Punkt forandres Komma efter „Dom“ til Punktum, de 2 sidste Linier udgaae, og istedet derfor sættes:

Overstiger den iboende Straf ikke en Bøde af 20 Rd., simpelt Fængsel i 8 Dage, Tvangsarbejde i 12 Dage, eller for Børn under 15 Aar Niis eller Fængsel i 8 Dage, kan Dommen hverken fra Domsældtes eller det Offentliges Side paaankes. I modsat Fald kan den berimod indankes for Høiesteret.

eenstemmig vedtoges med 29 Stemmer.

Udvalgets andet Forslag til § 14 fattes derpaa under Forhandling.

**Ordføreren:** Jeg skal blot bemærke, at Udvalget har antaget, at den Bestemmelse, der indeholdes i andet Stykke af § 14, vil, efter den Debattion, som Paragrafen har modtaget ved det høiesterede Endringsforslag, nu findes en bedre Plads i § 17, hvor den oprindeligt stod, og vi have derfor kun med noget Endring i Udtrykkene foreslaet den flyttet derhen.

Da ellers Ingen begjærede Ordet, gik man til Afstemning, hvorved:

Forslag af Udvalget til § 14

Andet Stykke udgaae, vedtoges eenstemmig med 31 Stemmer.

**Formanden:** Det af Udvalget til § 17 stillede Endringsforslag synes egentlig ligesom